

Idees

Els pactes a les Balears

Miquel Payeras

Què farà Unió Mallorca? És el que es demana tothom a les Illes. Tots els partits han dit la seva, menys UM. Maria Antònia Munar i els seus no han dit ni piu. La consigna era silenci absolut. Dissabte passat s'havia de reunir la comissió executiva del partit per avaluar

els resultats i, per ventura, potser va donar algun signe de cap a on pensa tirar. O no. En qualsevol cas la lògica política indica que els nacionalistes haurien de pactar amb l'esquerra.

A partir de l'endemà de les eleccions la dreta política i mediàtica inicià una campanya per promoure un pacte PP-PSOE que llevàs a UM la capacitat de determinar la majoria. És un absurd. Si ho creuen de veres, per què no ho plantejaren quan tenien majoria absoluta? A banda, els resultats electorals no han estat diferents d'altres ocasions. De fet, són pràcticament calcats. En canvia un escó, que ha perdut el PP a Eivissa, i per pocs vots sobre el còmput general balear. Quasi igual que el 2003, quan els conservadors tingueren majoria absoluta gràcies a l'escó de Formentera que guanyaren per 342 vots de diferència. El sistema electoral illenc és certament millorable, però el mateix de sempre i mai la dreta no l'havia posat en qüestió. Passa que ara un sector del PP i els seus entorns mediàtics, estan furiosos amb UM. La volien aniquilar i no tan sols no ho han aconseguit –tot i que s'hi han acostat molt–, sinó que el partit de Munar té la paella pel mànec. I això provoca vertigen en el PP.

En aquest vertigen hi ha l'explicació de per què seria políticament lògic que Unió Mallorca pactàs amb l'esquerra. Perquè d'aquesta manera el nou Pacte de Progrés governaria el Consell de Mallorca, tindria el Govern, i l'esquerra –sense Unió Mallorca–, a més, ja té assegurats els consells insulars de Menorca, Formentera i Eivissa. A banda, el pacte hipotètic es podria ampliar a l'ajuntament de Palma. Si passàs, el PP no tindria cap institució important a les seves mans. Aquesta és la gran diferència amb 1999, quan es féu el Pacte de Progrés: que ara els conservadors es quedarien sense cap paraigua institucional i ni tan sols –i això és important també– el govern central, ja que és del PSOE.

Si Unió Mallorca opta pel Pacte de Progrés arraconarà el PP a la pitjor situació de la història autonòmica illenca. Sense poder institucional important els conservadors iniciarien una travessia pel desert que, de segur, implicaria lluites internes –que ara ja es comencen a intuir–, que al capdavant obririen potencialment opcions perquè el partit nacionalista creixés en el futur a costa –si més no en alguns pobles– del PP.

Periodista

Escòcia: sobirania i creixement

Ramon Tremosa

Un estudi recent del *think-tank* anglès Adam Smith Institute (www.adamsmith.org) prediu que l'economia escocesa podria créixer fins a un 7% en cas d'una eventual independència. Segons l'institut esmentat, això passaria si Escòcia seguís fil per randa el reeixit model de creixement econòmic dels darrers quinze

anys a Irlanda: gran rebaixa de l'impost de societats i competència fiscal amb Londres per a captar seus de grans empreses multinacionals que volen operar al continent europeu.

L'estudi es titula *Independent Scotland: the Road to Riches* i presenta unes simulacions de creixement econòmic d'allò més estimulants: en només deu anys la renda disponible per càpita escocesa podria créixer de les actuals 1.700 lliures (2.490 euros per càpita, que situen Escòcia a la cua del Regne Unit) fins a les 6.000 lliures (uns 8.770 euros per càpita). Gabriel Stein, autor de l'estudi i director del Lombard Street Research, afirma que la taxa de creixement d'una Escòcia lliure podria ser del 7% anual, en compte del 2,1% actual. Aquestes simulacions de creixement econòmic són discutibles, com tantes coses en una ciència social com és l'economia, però no són pas la falla d'un *freak*, sinó que procedeixen d'un dels *think-tanks* liberals amb més tradició del Regne Unit, fins al punt que la BBC se'n va fer ressò. Quina diferència de qualitat democràtica amb Espanya: algú s'imagina un estudi semblant de la FAES (per exemple, sobre els notables efectes positius del concert econòmic en el brillant creixement recent de Navarra i Euskadi i sobre la generalització a més autonomies), del qual es fes ressò el noticiari d'Antena 3?

La setmana passada Alemanya va rebaixar, gràcies a un acord de la gran coalició CDU-SPD, l'impost de societats del 25% al 15%, després d'haver incrementat setmanes abans l'IVA del 16% al 19%: baixa l'impost que grava la creació de riquesa i puja l'impost que grava el consum. La competència fiscal, com passa també entre les empreses, fa més eficients els sectors públics dels diversos països i en això el model irlandès de creixement és un model a imitar a Europa.

Mentrestant, el conseller Castells reconeixia el 23 de maig passat a l'Hotel Palace que el nou Estatut no concedia cap marge de maniobra en l'estratègic impost de societats ("l'Estatut ha anat com ha anat" va dir, com si no hi tingués res a veure) i es lamentava de la "cursa desbocada de les comunitats del PP que suprimeixen l'impost de successions i donacions": plans conservadors de qui vol mantenir aquest impost en un trepidant context global de reducció de la pressió fiscal i de qui ni tan sols va reclamar el control de l'impost clau per a competir en un món global. El món va molt de pressa i a Catalunya qui dia passa any empeny.

Universitat de Barcelona